

М. Я. Вишняк

Невінчана Валентина Дмитрівна

НЕВІНЧАНА Валентина Дмитрівна (01. 05. 1924, с. Володарка, нині смт Київ. обл. – 04. 03. 1981, Сімферополь) – поетеса, перекладачка. Член СПУ (1964). Закін. Київський університет (1945). Учителювала, була дир. Херсон. будинку нар. творчості. У 1960-і рр. переїхала до АР Крим, від 1964 – відп. секр. Крим. організації СПУ. Авторка поет. зб. «Ластівки» (К., 1962), «Голубі дороги» (1967), «Тепло любові – на віки» (1984), кн. нарисів «Син землі» (1967), «Хазяйка степу» (1968; усі – Сімферополь). Для дітей написала поему «Здрастуй, село» (Хн., 1963). Одна з особливих ознак її поезії – глибока пісенність, низку її віршів крим. композитори поклали на музику. Тематика розлога – любов до України, зокрема до Криму, події 2-ї світової війни, інтимна лірика тощо. Своєрідними є її вірші-посвяти (крим. містам та с-щам, літ. персоналіям та ін.). Виступала з публіцист. статтями. Перекладала українською мовою твори рос., білорус., чувас. та азерб. поетів.

Рекомендована література

1. Вишняк М. Валентина Невінчана // Слово рідне українське. Сф., 2011.

Бібліографічний опис:

Невінчана Валентина Дмитрівна / М. Я. Вишняк// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72736>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).